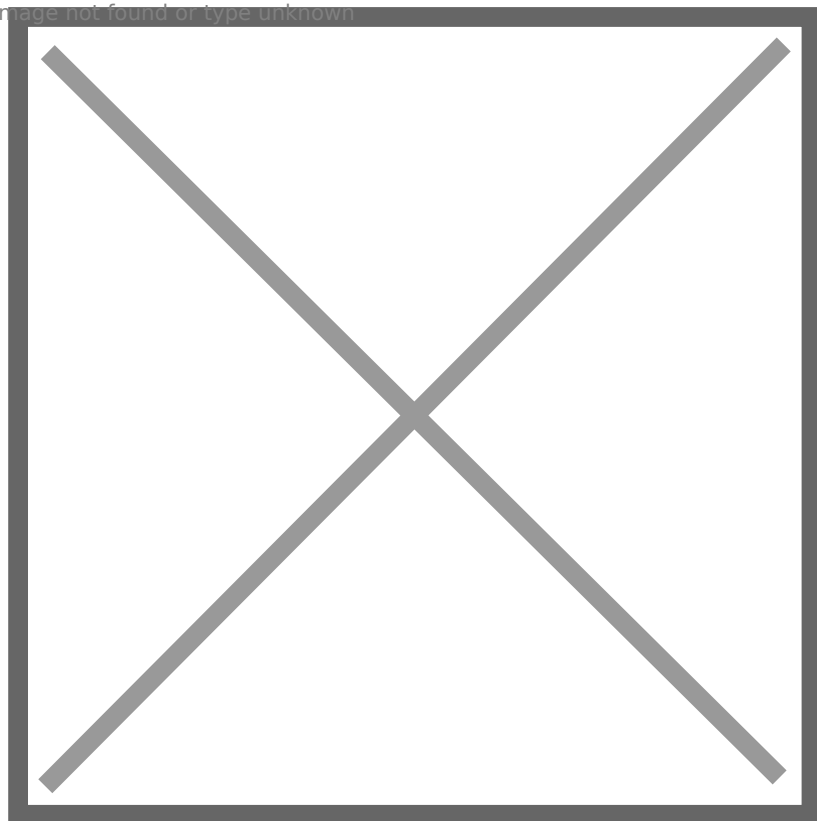

Plany irackiej marynarki

#Marynarka wojenna #Strategia i polityka 25 lipca 2008

Iracka marynarka wojenna powinna do 2011 osiągnąć samodzielność w zabezpieczaniu przed partyzantami urządzeń portowych i przesyłu ropy naftowej. Będzie się to wiązać z zakupami jednostek patrolowych, wynika z informacji przekazanych przez władze koalicyjne.

Image not found or type unknown

27-metrowe łodzie patrolowe typu Predator wzmocniły załężki nowej, irackiej marynarki. Zakupił je rząd Saddama Husajna w 2002, jednak nie zdążył odebrać przed inwazją z 2003. Rok później transakcję zakończyli Amerykanie, odkupując jednostki od producenta. Mimo zwiększenia liczby rejsów w ubiegłym roku, do 42 tygodniowo, marynarka iracka - w obecnym kształcie - jest za słaba, by sprostać minimalnym

wymaganiom bezpieczeństwa / Zdjęcie: DO USA

Marynarka wojenna Iraku wykorzystuje 5 chińskich łodzi patrolowych typu *Predator* i 10 kutrów rzecznych (na granicy z Iranem działają dodatkowo kurty straży granicznej). Dwa bataliony piechoty morskiej nadzorują porty Um-Qasr i Azerbija oraz brzegowe instalacje naftowe (jeden z batalionów niedawno zajął ostatnio Um-Qasr, przez który przechodzi 90% wymiany towarowej Iraku, przejmując kontrolę nad portem z rąk szyickiej milicji).

Irakijczycy współpracują z jednostkami zagranicznymi - głównie brytyjskimi - samodzielnie nie są w stanie zabezpieczyć wszystkich instalacji brzegowych i wód terytorialnych przed atakami partyzantów czy przemytem.

Według kpt. Paula Abrahama z Royal Navy, wysokiego rangą doradcę przy flocie irackiej, sytuacja ta powinna się zmienić do 2010 lub - najpóźniej - 2011, po dokonaniu

planowanych obecnie zakupów.

Obejmują one 21 większych jednostek (o długości powyżej 34 m, a więc o wyporności ponad 200 t), w tym: 4 okręty patrolowe, 2 okręty zaopatrzeniowe i 15 łodzi patrolowych. Dopełnieniem sił marynarki będzie 26 innych, mniejszych jednostek.

Rozwój marynarki Iraku wpisuje się w działania premiera Malikiego, który kilka miesięcy temu zdecydował o przejęciu kontroli Basry i rejonu tego miasta przez siły rządowe. Pozyskanie 47 małych jednostek patrolowych ma służyć ochronie przed działaniami sił nieregularnych. Uzyskanie zdolności do przeciwstawienia się atakowi innego państwa planowane jest dopiero na koniec przyszłej dekady.

27-metrowe łodzie patrolowe typu Predator wzmocniły załężki nowej, irackiej marynarki. Zakupił je rząd Saddama Husajna w 2002, jednak nie zdążył odebrać przed inwazją z 2003. Rok później transakcję zakończyli Amerykanie, odkupując jednostki od producenta. Mimo zwiększenia liczby rejsów w ubiegłym roku, do 42 tygodniowo, marynarka iracka - w obecnym kształcie - jest za słaba, by sprostać minimalnym wymaganiom bezpieczeństwa / Zdjęcie: DO USA

Marynarka wojenna Iraku wykorzystuje 5 chińskich łodzi patrolowych typu *Predator* i 10 kutrów rzecznych (na granicy z Iranem działają dodatkowo kurty straży granicznej). Dwa bataliony piechoty morskiej nadzorują porty Um-Qasr i Azerbija oraz brzegowe instalacje naftowe (jeden z batalionów niedawno zajął ostatnio Um-Qasr, przez który przechodzi 90% wymiany towarowej Iraku, przejmując kontrolę nad portem z rąk szyickiej milicji).

Irakijczycy współpracują z jednostkami zagranicznymi - głównie brytyjskimi - samodzielnie nie są w stanie zabezpieczyć wszystkich instalacji brzegowych i wód

terytorialnych przed atakami partyzantów czy przemytem.

Według kpt. Paula Abrahama z Royal Navy, wysokiego rangą doradcę przy flocie irackiej, sytuacja ta powinna się zmienić do 2010 lub - najpóźniej - 2011, po dokonaniu planowanych obecnie zakupów.

Obejmują one 21 większych jednostek (o długości powyżej 34 m, a więc o wyporności ponad 200 t), w tym: 4 okręty patrolowe, 2 okręty zaopatrzeniowe i 15 łodzi patrolowych. Dopełnieniem sił marynarki będzie 26 innych, mniejszych jednostek.

Rozwój marynarki Iraku wpisuje się w działania premiera Malikiego, który kilka miesięcy temu zdecydował o przejęciu kontroli Basry i rejonu tego miasta przez siły rządowe. Pozyskanie 47 małych jednostek patrolowych ma służyć ochronie przed działaniami sił nieregularnych. Uzyskanie zdolności do przeciwstawienia się atakowi innego państwa planowane jest dopiero na koniec przyszłej dekady.